

YIKIK ŐEHİRİN AHALİSİ

hafif gülümseyerek geçiřtirmek isterdim kendimi
böylece karnıma inen yumruk, ertelenebilir
yıkık bir Őehrin ahalisiyim
burada, bütün isyanlar geri çevrilir

hepimiz bir gölgeydik o yangında
sen ve ben, birazdan yıkılacak duvarda iki gölge
ama bir gölgeyi yangından
kim kurtarabilir

bu kadar sıradan olmamalıydı, bir kavgada tanışmalıydık mesela
senin kol saatinin camı kırılmış, kanım kaldırıma sıçramış benim
ve her dayaktan sonra gelen
hafif gülümseme dudaklarımızda

ellerimizi garipsemeliydik sonra çünkü ancak kavgada
ya da bir yatakta garipsenir eller
o zaman konacağı son balkonu da unuttur
yıkık bir Őehre varan güvercinler

belki bir aşk bütün zamirlerini kusar o zaman
ne sen ne ben ne de kusarken iki büklüm olmanın bizi
kavgada ve aşkta hatırlanmaz zamirler
yumarız, o büyük boşluğa bakmaktan kuruyan gözlerimizi

bir bıçağın karşısında olmak: işte benim yerim yurdum
neden baktın ve bıçak neden parladı
yanılıyorum, bir aşk değil bu, yalnızca tanrı
en içimde, müziğın sesini arttırdı